

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatvs De Execvtoribvs Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

Intra quod tempus oporteat executionem fieri. Titul. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

IOAN. OLDENDORF. TRACT.

quos tuulgo honorarios appellamus. Nec quis
7 quam puer ad hos periculum nullum redunda-
re. Constat enim hos quoque. excussis prius fa-
cilitatibus eius, & qui gessit, conueniri oport-
tere. Dati sunt enim quasi obseruatores actus
eius, & custodes: imputabiturque eis quandoque,
cur, si male cum conuersari videbant, suspe-
ctum non fecerint. Assidue igitur & ra-
8 tionem ab eo exigere eos oportet, & solicite
curare, qualiter conuersetur: & si pecunia
sit, que deponi possit, curare ut deponat ad
prediorum comparationem. Blandiuntur enim
sibi, qui putant honorarios tutores omnino non
teneri. Tenentur enim secundum ea, quae supra
ostendimus.

ରଖୁ ରଖୁ

Intra quod tempus oporteat
executionem fieri. Titul. 7.

S Y M M A R I V M.

1. Executio legatorum, quantum tempus habeat: & quando illud cedat.
  2. Legatorum piorum executioni sex menses dantur. limit. xiiii. 3.
  4. Hæres non debet procrastinare, re, cuius execu-
tio mandata est, existente in bonis testatoris.
s. Magi-

- 5. Magistratus, quomodo accipiatur in executione ultimarum voluntatum.
- 6. Tempus exequendi præscriptum, annale, vel semestre, an cedat executori impedito ex iusta causa.
- 7. Executor designatus à testatore, si nolit executionem suscipere, an cogi possit. limit. num. 8.
- 9. Tempus exequendi testatoris voluntatem, cedit à die sententiae & aditæ hæreditatis.

Illud tamen conuenit inter omnes, annum præscribi regulariter ad executionem legatorum: quod tempus cedit à die monitionis, quam vel magistratus ciuilis vel ecclesiasticus fecerit. Auten. Hoc amplius. C. de fidicommis.

Piorum tamen verò legatorum executioni sex menses dantur, numerandi ab insinuatione testamenti. Nouell. de ecclesiast. tit. 5. si legatum.

Vtrunque autem tamen accipiendum est. Primum, 3 ubi nullum tempus à testatore fuerit expressum. Nam illud omnino seruari oportet, ut supra probauimus. Deinde de his executionibus, que in faciendo consistunt, & rati tempore posse sunt expediri. Ceterum, si declarandi forte arbitrij ratio tractetur, puta, testator reliquit pauperibus, quos Sempronius esset electurus: tunc elapso anno episcopus non potest arbitra-

N 3 ri,

IOAN. OLDENDOR. TRACT.

ri, teste Bartolo in l. cum quidam. ff. de leg. 2.
quem sequitur Panormitanus in c. nos quidem
de testa. Longa enim differentia est inter exe-
cutionem, & declarationem arbitrij: sicut &
inter iudicem pronuntiantem, & executorem
pronuntiati.

4 Secundum, si res, t cuius executioni mandata
est, extet in bonis testatoris, certe non debet ha-
res sine legitima causa differre ultimam vo-
luntatem. Nunquam enim indulgendum est
damnosis dilationibus l. cum res l. domus s. in
pecunia. ff. de lega. 1. l. si pecuniam. ff. de leg. 2.
Quid ergo fiet? Ex bono & aequo magistratus
negotium perpendet: utrum de tota heredita-
te executione, an de una aliqua vel altera re
tradenda tractetur, per pensis personarum &
bonorum circumstantijs.

5 Magistratum t autem intellige ciuilem, vel
ecclesiasticum. Nam Panormitanus recte no-
rat, mixti esse huinsmodi iurisdictione fori: ut
etiam iudex ciuilis ad executionem piarum
causarum possit impartiri officium suum in c.
si heredes. detesta. per s. si quis adificationem.
Nouell. de eccl. tit. Est ergo locus praeventioni.

Ter-

Tertium, quid autem, si legitima ex causa 6
 impediatur executor, cedetne tempus annale
 vel semestre? Breuiter. Minime cedit. Quia
 primum, quomodo curret tempus ad exequen-
 dum ei, qui non potest exequi? c. quia diuersi-
 tatem. De concessio. præben. c. imputari. de
 regu. iuris. lib. 6. Deinde, episcopi officium sup-
 plet negligētiam executoris. Sed impediti nul-
 la est negligentia. Ergo non potest se epi-
 scopus ingerere. Ita tandem concludit Panor-
 mitanus, in repetitione c. cum esses de testa-
 men.

Quartum: quid autem, si nolit designatus 7
 à testatore suscipere executionem? Respondeo:
 Potest compelli, etiam si testator id prohibuisset
 in ultima voluntate c. tua nobis. de testamen.
 Et quando quidem multi valde imprudenter
 hanc regulam adducunt in forum: Panormi-
 tanus rectissimè dicit, Pontificem Romanum
 neq; in d. c. tua nobis. neq; alibi decernere,
 quod episcopus ingerat se officio exequendi
 contra mētem testatoris. Itaq; si in ultima vo-
 luntate substitutus est aliis in defectū execu-
 toris, non succedit episcopus. Alioqui mune-

N 3 resus

IOAN. OLDENDOR. TRACT.

re suo defendendæ ultimæ voluntatis fungi debet l. nulli. & l. si quis ad declinandam. C. de epis. & cle. Nouella. de ecclesia. ti. §. si quis autem pro redemptione.

8 Quintum, quod tamen dictum est de compellendo executori, sic intelligendum est: si expressè vel tacitè aliquid cœperit exequi, vel saltē ad tale munus suscipiendum consenserit. argu. l. uxori. §. i. ff. ad leg. fal. l. ex sententia. ff. de testa. tute. Ceterum inuitus, & re-integra, nemo potest compelli ad officiū quantum pium: ut colligit Panormitanus ex c. Ioannes, de testa.

9 Sextum, omne tempus tamen de exequendis testatorum voluntatibus, cedit è die scientiae, & aditæ hereditatis l. si statu liberi. §. si quis hæredi. ff. de statu. libe. l. fin. §. sin autem dubius. C. de iure delibe. Panormitanus in c. nos quidem. de testamen.

De ratione ab executoribus reddenda. Titu. 8.

S U M M A R I V M.

z. Administrator quiuis rei alienæ, tenetur rationem reddere, & num. 3. z. R. 2.